622/01

Den 11. juni 2001 blev i sag nr. 53.887:

xxxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale yderligere renter af en udbetalt erstatning.

Af skrivelse af 24/8 2000 fra selskabets advokat til nævnet fremgår: "Jeg vedlægger kopi af korrespondancen med Codan Forsikring. Det gøres gældende, at Codan Forsikring skal betale rente af erstatningen fra 14 dage efter pensionstilkendelsen den 1. juli 1996, idet det på ingen måde kan være min klients risiko, at Codan Forsikring først den 24. juli d.å. tilkendegiver, at også en erhvervsevnetabsprocent på mindst 50 vil udløse forsikringssummen."

Selskabet anfører, at der er betalt renter fra det tidspunkt, hvor omfanget af klagerens erhvervsevnetab blev dokumenteret over for selskabet, og at klageren derfor ikke har krav på yderligere renter. Selskabet har af to omgange betalt renter for perioden 5/6 til 11/8 2000.

I skrivelse af 18/10 2000 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.: "Forsikrede er omfattet af en ulykkesforsikring, der blev tegnet igennem Sparekassen Vestsjælland, og som var et led i en gruppelivsforsikring tilknyttet en budgetkonto. Codan modtog den 7. maj 1996 en anmeldelse af, at forsikrede havde været udsat for et ulykkestilfælde den 12.

februar 1990. Sammen med anmeldelsen modtog selskabet en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf det fremgik, at styrelsen havde vurderet det varige mén til 30% og erhvervsevnetabet til 15%. Codan rekvirerede sagens lægelige akter fra Arbejdsskadestyrelsen og den 18. juli 1996 meddelte selskabet, at man var enig i Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse, i hvilken invaliditetsgraden blev fastsat til 30%, hvorefter det blev konkluderet, at der ikke var krav på erstatning. Advokat T.S.H. bad i brev af 18. maj 2000 selskabet om at vurdere méngraden på ny. Det blev herunder meddelt, at forsikredes erhvervsevne af Arbejdsskadestyrelsen nu var blevet vurderet som nedsat til 25%, og advokaten bad på den baggrund selskabet om at overveje dækningspligten, særligt under henvisning til den ankenævnspraksis, som er refereret i Jørgen Nørgaards artikel, udgivet i "Festskrift for FED", side 161-175. Ved brev af 24. juli 2000 meddelte Codan, at det er en forudsætning for udbetaling af forsikringssummen, at invaliditetsgraden udgør mindst 50%. Codan meddelte samtidig, at selskabet efter omstændighederne ville være indstillet på at lægge såvel den medicinske invaliditetsgrad som erhvervsevnetabsprocenten til grund for afgørelsen af sagen. Den 26. juli 2000 modtog Codan brev fra advokat T.S.H., der på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 21. juli 1999, hvor forsikredes erhvervsevnetab blev vurderet til 75%, bad om at hele forsikringssummen blev udbetalt. Advokaten krævede kravet forrentet i henhold til FAL § 24, og bemærkede, at forsikrede var blevet tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra I. juni 1996. ... Da Codan afgjorde sagen den 18. juli 1996 var det i de akter, der var tilsendt fra Arbejdsskadestyrelsen nævnt, at forsikrede modtog bruttorevalideringsydelse, og Arbejdsskadestyrelsen havde i sin vejledende udtalelse af 17. juli 1995 vurderet det varige mén til 30% og erhvervsevnetabet til 15%. Der forelå således ikke faktiske oplysninger om, at forsikredes erhvervsevne skulle være nedsat med mere end 15% på dette tidspunkt, og der var ikke i sagens akter oplysninger, der kunne give selskabet anledning til at indhente yderligere oplysninger til afklaring af dette spørgsmål. Det er oplyst, at forsikrede blev tilkendt førtidspension med virkning fra den I. juli 1996. Det må således antages, at selskabet havde været i stand til at indhente de faktiske oplysninger, som advokaten beder selskabet lægge til grund, hvis selskabet havde været bekendt med disse på tidspunktet for selskabets afgørelse af erstatningsspørgsmålet. Da forsikrede imidlertid i henhold til FAL § 22 har en forpligtelse til at medvirke til sagens oplysning, er det ikke rimeligt at pålægge selskabet at foretage en undersøgelse af om der eventuelt kunne foreligge en pensionssag inden sa-

gen blev afgjort. Det var først ved advokat T.S.H.'s brev af 18. maj 2000, at selskabet blev bekendt med sagens faktiske oplysninger. Da selskabet ikke umiddelbart herefter tog initiativ til at få disse oplysninger bekræftet, kan selskabet herefter anerkende, at renter udbetales fra et tidspunkt 14 dage efter denne dato. Det er herefter selskabets opfattelse, at der er udbetalt renter i overensstemmelse med reglerne i FAL § 24 og § 22. T.S.H. har i sin klageskrivelse gjort gældende, at det ikke kan være forsikredes risiko, at Codan først den 24. juli 2000 nævner, at man er indstillet på at dække i tilfælde af en nedsættelse af erhvervsevnen på mindst 50%. Da sagen blev afgjort i 1996 var det generel praksis, at forsikringer af den omhandlede type alene dækkede ved medicinsk invaliditet. Dette blev meddelt forsikrede ved brev af 18. juli 1996. Det forhold at en tidligere generelt fulgt praksis efterfølgende ændres, medfører efter Codans opfattelse ikke, at et krav kan anses for forfaldent på tidspunktet for sagens oprindelige afgørelse. Det er selskabets opfattelse, at kravet tidligst kan anses for forfaldent på tidspunktet for anmodningen om genoptagelse af sagen, når der ikke i øvrigt har foreligget fejl fra selskabets side i forbindelse med den oprindelige afgørelse af sagen, og kravet ikke er forældet. ... Codan skal med udgangspunkt i ovenstående fremstilling fastholde, at der ikke er ret til udbetaling af renter for perioden forud for den 5. juni 2000."

Klagerens advokat har i skrivelse af 7/2 2001 til nævnet anført: "Jeg fremsender kopi af udateret skrivelse fra min klient til Sparekassen Vestsjælland, hvoraf det fremgår, at hun 'har fået pension', og at hun henvendte sig til Sparekassen Vestsjælland i juni 1996 for at få behandlet sin skadesanmeldelse. Jeg beder på denne baggrund foreløbigt Ankenævnet foranledige, at Codan tilstiller mig kopi af den samlede korrespondance selskabet, eventuelt Zürich Forsikring, og Sparekassen Vestsjælland har haft med min klient, samt herunder oplyser, hvornår ovennævnte skrivelse fra min klient er modtaget af Sparekassen."

Af den udaterede skrivelse fra klageren til Sparekassen Vestsjælland fremgår bl.a.: "... igennem de sidste par år har jeg været under revalidering, men dette måtte jeg opgive på grund af smerter, og har nu fået førtidspension. D. 17. Juli 1995 har Arbejdsskadestyrelsen udtalt, at jeg har en méngrad på 30% og erhvervsevnetab på 15 %. Sagen kører på ny i Arbejdsskadestyrelsen, efter at jeg har fået pension, og min helbredstilstand er forværret på grund af slidgigt og et mere skævt ben. I juni 1996, henvendte jeg mig til

Sparekassen Vestsjælland, ... , for at få behandlet min skadeanmeldelse, i den forsikring som jeg tegnede hos Sparekassen i 1985. Jeg fik en tilbagemelding d. 18. Juli 1996, hvor det fremgår at min invaliditetsgrad skal være 50% eller derover, før man kan få udbetalt erstatning. Dette kan jeg ikke forstå, da der står 25% i mine papirer fra Zürich Forsikring, hvor Sparekassen Vestsjælland nu har forsikringen. Hvis jeg tager fejl, hvornår vil jeg så kunne være 25% invalid, når jeg på nuværende tidspunkt er dømt 30% invalid? Jeg er meget frustreret over alt dette, da jeg mener at jeg har tegnet en tryghedsforsikring og stadig betaler til den, for at kunne klare min hverdag, på trods af ulykke og ødelagt fremtidsmuligheder. Jeg mener også at det er forkert, at jeg skal være nødt til at betale min gæld, med penge som skulle gøre min hverdag lidt nemmere og bedre, efter en så voldsom omgang. Jeg regner med at I kan hjælpe mig med at få afklaring på dette, da jeg ellers må søge hjælp hos 'Fuld Valuta', som jeg har meldt mig ind i, da jeg følte at jeg var ret alene med alle de regler og paragraffer der findes."

Selskabet har svaret herpå i skrivelse af 3/5 2001: "Der foreligger ikke for nærværende dokumentation for, om brevet er modtaget eller i givet fald, hvornår brevet er modtaget af Sparekassen Vestsjælland. I forhold til brevets indhold skal Codan gøre gældende, at brevet ikke indeholder oplysninger eller spørgsmål, som Sparekassen Vestsjælland burde have videregivet til behandling hos Codan."

Klagerens advokat har i skrivelse af 29/5 2001 fremsendt oplysninger, hvorefter brevet til Sparekassen er skrevet den 30/11 1996.

I forsikringsbetingelserne hedder det: "2. INVALIDITETSERSTATNING 2.10 Såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 50%, har forsikrede ret til hele invaliditetssummen, der udbetales så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden. 2.11 Invaliditetsgraden fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske invaliditetsgrad på grundlag af omstående i uddrag aftrykte invaliditetsskala (pkt. 4.) og uden hensyntagen til forsikredes erhverv. 2.12 Ved invaliditet, som ikke kan ansættes efter den benyttede skala, ansættes invaliditetsgraden i forhold til forringelsen af evnen til af udføre almindeligt arbejde, og uden at hensyn tages til forsikredes erhverv. ... 4. REGLER FOR ANSÆTTELSE AF INVALIDITETSGRADEN. (jvfr. pkt. 2.) ... Ved invaliditeter, som ikke umiddelbart kan

fastsættes efter den ovenfor anførte skala, ansættes invaliditetsgraden forholdsmæssigt uden hensyn til forsikredes erhverv. For invaliditeter under 50% ydes ikke erstatning."

Nævnet udtaler:
Uanset om klagerens brev til Sparekassen er sendt i november 1996, og uanset om der kan ske identifikation mellem Sparekassen og selskabet, finder nævnet, at klageren ikke på dette tidspunkt ville have kunnet opnå ret til udbetaling af erstatningen. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke i 1996 var en praksis, hvorefter også erhvervsevnetab på 50 % kunne give adgang til udbetaling af erstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen